

Tocar mare (fragment)

de

Marta Barceló

Filla: Mamà. No sé si em pots sentir. Aquí no m'ho saben dir. Em diuen que et parli, que t'expliqui coses, de tu, de mi, de la nostra vida... Com si això fos tan fàcil...! No sé què contar-te, mamà. Són tantes coses, aquests anys amb tu han estat... Tanco els ulls i em venen tants records que no sé per on començar.

Mare: (*cantant*) Aniversari feliiiç, aniversari feliiiç, et desig filla meva....

Filla: Em donaràs la recepta dels canelons?

Mare: De cap manera, secret professional.

Filla: Necessito fer una becaina abans de tornar a la productora. Em pots despertar en mitja horeta?

Mare: He tret una novel·la de la biblioteca que crec que t'agradaria molt.

Filla: Demà no vendré a dinar, tenc una feinada.

Mare: Et puc dur el dinar en un taper.

Filla: Tinc dues entrades per anar al teatre, m'hi acompanyes? És una de riure.

Mare: M'ajudes a plegar aquests llençols?

Filla: Mamà, són realment els canelons més bons que he tastat en ma vida. De veritat no em donaràs la recepta?

Mare: Estàs preciosa. Aquest vestit nou et fa una figura...espera, et penja un fil.

Filla: Per què no quedes a dormir a casa meva avui?

Mare: He vist l'anunci de la tonyina Atlantis.. M'encanta! «Atlantiiiis, la felicitat és a casa» T'ha quedat rodó.

Filla: És clar que t'acompanyaré a posar-te els implants.

Mare: Tens el llit preparat.

Filla: On compres aquest xerès?

Mare: Estàs preparada pel sopar més increïble de la teva vida?

Filla: No puc creure que no em donis la recepta dels canelons.

Mare: És el meu secret, i me l'emportaré a la tomba.

Filla: Mamà. No sé si em pots sentir, però vaja. Em diuen que t'expliqui coses... i jo aniré contant, d'acord? Hem viscut tantes coses en tan poc temps...que ja no record ni com era la meva vida abans de tu.

Mare: I ara m'ho dius?

Filla: Sí.

Mare: Un cop ja estàs en ple procés.

Filla: Sí.

Mare: Som ta mare. Tan poca confiança em tens?

Filla: Mamà, no et queixis.

Mare: No em queixo, només dic que no entenc que no m'ho hagin...

Filla: (*La talla*) T'ho estic dient ara. T'ho acabo d'explicar, o continuem discutint?

Mare: Acaba.

Filla: Doncs això, l'expedient està obert, i sembla que ja no falta gaire. I el que t'estic intentant dir és que et necessitaré al meu costat, si és que vols ser-hi.

Mare: Estàs segura que ho vols fer?

Filla: Ho estic.

Mare: Però sola?

Filla: Sola no, t'estic dient que et necessitaré aprop.

Mare: Vull dir... sense pare?

Filla: Què passa? Jo vaig tenir un pare, i sincerament, hauria estat millor no tenir-lo.

Mare: Filla...

Filla: Mamà, amb una àvia com tu, no necessitarà un pare.

Mare: N'estàs segura? No creus que et convé esperar un poc i trobar algú amb qui formar una família?

Filla: Tan moderna per unes coses, i tan antiga per unes altres...

Mare: Ho dic per tu. Empar, estàs parlant d'adoptar una criatura. Com més estable sigui l'entorn que li puguis oferir, millor per a ella.

Filla: Per això no pateixis. Aquesta criatura tindrà una mare que l'estimarà i la protegirà. Tindrà una àvia que l'estimarà i la malcriarà. Tindrà una bicicleta vermella amb el manillar blau, i excursions al camp els diumenges, i les marques del seu creixement pintades a la paret, amb la data. Tindrà una fotografia seva emmarcada devora l'arbre de Nadal. Tindrà amor, molt d'amor. Tindrà tot el que les meves amigues de l'escola tenien.